

rigtig. Jeg har aldrig erkjendt det og kan ikke erkjende det, men der er dog sat en vis Grændse, selv om den er sat uden Kontrol, og da der kun er Tale om en midlertidig Foranstaltning for et enkelt Aar, er der derfor, forekommer det mig, heller ingen Fare for at tage en saadan Bestemmelse. Altsaa jeg forstaar, at man gjerne vil have denne Paragraf; men det er muligt, at Bestemmelser i Retning af Ranten i § 6 kunne optages, saa at man kunde forenes derom, at man kunde finde en Regel, som kunde gjøre noget af den Nytte, som § 6 tilsigter. Det Øvrige i Lovforslaget tror jeg efter min Opfattelse vil ikke kunne være uden Betydning for Niemedet, naar Nøgdsdag og Regjering enes om dette. Jeg holder mig nu til dette foreløbig. Jeg venter, at enhver Kommunalbestyrelse i Landet, naar det her Vedtagne vel at mærke er fket i Endrægtighed og helst ganske vist saaledes, at vi kunne enes om det væsentligste Indhold af § 6, vil deri se en forsøgt Opfordring til at træde til med Kommunehjælp til den frivillige Hjælp. Det har allerede flere Steder været Tilfældet og vil vist vise sig fornødent i et Aar som dette, som vi efter vore Erfaringer ikke have Magt til hvert 20de Aar eller maaske ikke engang hvert 40de. I det Folkethingets Flertal har fulgt den ærede Forslagsstiller, saalænge han fastholdt sit Forslag, vil jeg opfordre det høie Folkething til at forsøge, om det selv nu, da den ærede Forslagsstiller forlader Sagen, ikke kunde faae Noget ud af den, inden vi slippe den. At henvise Sagen til Landstingets Naade og Barmhertighed, til en Vold mellem Thingene, tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, det er bedst, vi her, dersom vi skulle gjøre Noget ved Sagen, i Løbet af kort Tid blive enige om, hvad vi kunne blive enige om, og da sende den med Regjeringens Bistand til Landstinget. Jeg havde ønsket, at den høitærede Regjering, og deri kan jeg være enig med den ærede Forslagsstiller, havde virkelig ved Endringsforslag ved 2den og 3die Behandling sagt: Det og det vil jeg gaa med til og skal arbejde paa, at denne Sag kan gennemføres saa hurtigt som muligt — jeg vilde overhovedet sætte Pris paa en levende Regjering —; det har nu ikke været Tilfælde, men dermed er jo ikke udelukket, at Ministeren kan yde Sagen Støtte, naar den kommer i en vis Stikelse, og vi faae da at se, hvad Nyttten kan blive til Slutningen. Da vi nu staa ved 3die Behandling og kun have Valget mellem enten at vedtage Forslaget og saa at overlade dets Skjæbne til Landstinget eller at standse Forhandlingen, saa vil jeg foreslaa Sagen standset og henvist til et Udvalg, dog ikke til Lønningsudvalget, men til Finantsudvalget, i det Haab (Udfrydelse) ja til et bestaaende Udvalg, det er mig det Samme, hvilket; De maa nævne mig et andet, men til et bestaaende Udvalg, som i Løbet af et Par Dage — det er blot en Form — kan give

os en Indstilling eller give Andre, der staa udenfor Udvalget, Leilighed til at gjøre Indstilling og samtale om Sagen, saa at der til Slutningen kan komme et Lovforslag frem til Vedtagelse. (Stemmer: Processudvalget!) Nei, til Processudvalget vil jeg ikke have det, saa vil jeg hellere have det til en Forligelseskommission. Processer ere langtrukne Sager, og her gjælder det om snarest at komme til Enighed. Jeg foreslaar altsaa, at Sagen standses og henvises til Finantsudvalget. Jeg sætter Pris paa, at den ærede oprindelige Forslagsstiller er i det Udvalg, hvortil Lovforslaget henvises, og derfor foreslaar jeg det henvist til Finantsudvalget.

Formanden (Rabbe): Forhandlingen dreier sig altsaa nu herom.

Tanber: I det Foredrag, hvormed det ærede Medlem motiverede Grunden til at have optaget Forslaget, gjorde han adskillige Bemærkninger til mig, hvori han bebrejdede mig, at jeg nu havde taget mit Forslag tilbage eller, som han yttrede, kastet det i Vandet. Jeg tror, at den Naade, hvorpaa man fra Regjeringens og den modsatte Side, den Side, som maa antages ogsaa at være den raadende i Landstinget, har stillet sig til Sagen, maatte berøve al Udset til at faae den ført igennem. Det var nemlig ingenlunde Tilfældet, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) yttrede, at Regjeringen skulde væsentligst have havt det at indvende mod Lovforslaget, at det satte Kommunerne istand til at anvende Loven uden Kontrol, saaledes at der kunde være Fare for, at de vælte deres ordinære Fattigvæsen over paa Staten. Det var vel en af de Bemærkninger, den høitærede Minister gjorde, men jeg vil bede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds at erindre, at det, som fra den meget ærede Ministers Side og fra Høires Side blev gjort til Betingelse for Loven, var, at den blev indskrænket til at gjælde for de trængende Kommuner, eller rettere sagt, at § 6 blev indskrænket til kun at gjælde for de trængende Kommuner. Efter den Diskussion, som har udviklet sig idag, og det glæder mig, er dette Punkt ikke er kommet frem igjen; men det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har jo rigtignok heller ikke talt paa Andres end sine egne Vegne, og som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds meget rigtig bemærkede, var det tvivlsomt, om han overhovedet har talt alvorligt. Naar nu det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har stillet Forslag om at henvise Lovforslaget til Finantsudvalget og venter sig Noget deraf, venter sig, at man i Virkeligheden kan komme til det, det gjælder om, nemlig at Staten lukker sin Kasse op, skal Intet være mig kjærere, end om man ad denne nye Vej kan nærme sig til eller ialtsald naae til det samme Resultat,